

EENIGE AANTEKENINGEN BETREFFENDE DEN OCTOBERTREK IN 1923.

DE trek der vinken gaf, voor zoover wij in verband met onze waarnemingen kunnen oordeelen, ongeveer een tegenovergesteld beeld van het normale verloop. Zie o.a. Trekstationverslag in Ardea, Aug. 1919, pag. 74: „De massadagen vallen in de eerste helft van October, wanneer er duizenden passeeren.” En 30 September en 7 October gaven dit jaar zeer zwakken trek. Gewoonlijk neemt de trek na de eerste helft van October vrij sterk af, dit najaar daarentegen gaf 14 Oct. plm. 1000, 21 Oct. plm. 1500 en 28 October plm. 2500 ex., zoodat het op ons den indruk maakt, dat de grootste massa in de tweede helft van de maand doorkwam.

De keeptrek hangt hiermee nauw samen, daar zich onder de passerende troepjes vinken dikwijls keepen bevinden, die zich door hun heesch geluid aan den waarnemer kenbaar maken. Daardoor is het ons niet mogelijk, eenigszins juiste aantallen te geven.

De notitie's der andere vinkachtigen betreffen sijs, kneu en musch.

Van de beide eerste was de trek zeer onbelangrijk. Zoo werd sijs alleen op 21 in enkele voorwerpen tusschen de vinken genoteerd. Het aantal genoteerde kneuen bedroeg elken Zondag slechts enkele 10-tallen, terwijl we andere jaren soms wel Octoberdagen met enkele honderden hadden. Wat musschen betreft, deze trek was alleen op 21 October belangrijk. Toen passeerden er gedurende één uur noteeren (7 u. 50—8 u. 50) 482 voorwerpen. Heele aantal geschat op 750—800. Op de andere waarnemingsdagen bleef 't aantal onder de 100. Deze waarnemingen betreffen zoowel huis- als ringmusch, waar ze bijna altijd tezamen doorkomen, is 't aantal voorwerpen van iedere species niet nader op te geven. Wel trok volgens den heer Strijbos op 7 October voornamelijk ringmusch door.¹⁾

Akkerleeuwerikken werden op 7, 14 en 21 October buitengewoon weinig genoteerd. Daarna scheen de trek toe te nemen, want op 28 en 29 October werden respectievelijk plm. 200 en plm. 250 trekkend waargenomen, de laatste aan den binnenduinrand.

Het schijnt dus, dat ook hier, zooals bij bijna alle besproken species, de weersomstandigheden den trek aanmerkelijk hebben verlaet.

Graspiepers trokken, zoover we kunnen nagaan, zooals altijd in October regelmatig door. Op 14 October kon het aantal zelfs vrij groot genoemd worden, het aantal beliep plm. 300. De andere dagen varieerde het aantal tusschen 50 en 80. Het is moeilijk trekkende graspiepers te tellen, nu eens als enkeling komen ze door, dan weer in drukke troepjes of tusschen vinkachtigen en leeuwerikken in, waaruit ze alleen door hun lokroep opvallen.

De aantekeningen, die nu volgen, bepalen zich tot enkele feiten mededeelingen omtrent

De Vogelspieder.

1) Is er iets bekend over het wegtrekken van huismusch, uit streken noordelijk en oostelijk van ons land gelegen?

de waargenomen species. Witte kwik kwam nog sporadisch door. Op 7 October 4 exemplaren (door den heer Strijbos), op 14 Oct. 1 ex. → N.O. (!) en 21 October 1 ex. → Z.W.

Ook boerenzwaluw nog enkele malen als verlate trekkers, op 14 October en op 21 Oct. 4 voorwerpen. De laatste huiszwaluwen werden bij de kerk te Overveen waargenomen door W. Bausch en P. Smit op 14 October.

Deze B. R's. namen denzelfden dag achter de zeereep twee roodborst tapuiten (♂ en ♀) waar, waarschijnlijk toevende doortrekkers.

De laatste gekraagde roodstaart werd op 26 October waargenomen. Ook van meezen kunnen we zeer weinig zeggen. Op 7 October nam de heer Strijbos achter de zeereep enkele pimpels en 6 zwarte meezen waar. De laatste werden ook op 20 November en 25 Nov. waargenomen, op den laatsten datum zelfs in een stadstuin.

Nadat de eerste goudhaantjes zich als gewoonlijk reeds in September vertoonden, werden ze verder uiterst weinig gezien. Op 7 Oct. had de heer Strijbos er enkele onder de bovengenoemde meezen en op 28 October had hij er twee, die pal uit zee opkwamen en op een prikkeldraadhek streken.

Van roofvogels werd sperwer op 14 en 21 October genoteerd (resp. 2 en 4), torenvalken op 21 en 28 October (resp. 1 en 4).

Ook meeuwen schijnen zich in October nog te verplaatsen. Deze maand hadden we alleen op 14 Oct. daar iets van, toen den geheelen morgen, meeuwen (voornamelijk zilvermeeuwen) langs de kust zuidwaarts afzakten.

Op 21 October deden we een bescheiden poging om snelheid op te nemen. We hadden twee posten op 2 K.M. afstand van elkaar, die alle voorbij trekkende vogels tot in de seconde nauwkeurig opnamen. Onze resultaten zijn:

Voor spreeuwen	22.7 K.M. en 30.5 K.M. per uur.
„ vinken	23.6 „ „ 32.7 „ „
„ musschen	27.4 „ per uur en
„ boerenzwaluw	27.2 „ „

De sterke Z.—Z.W. wind, die op dien dag woei heeft zeker invloed op deze snelheden gehad.

De Blauwe Reigers.
Haarlem.

G. C. A. JUNGE.
H. TESCH.

UIT HET LEVEN VAN EEN SPREEUW.

NADAT we lang tevergeefs naar wat warmte hadden verlangd, brak eindelijk, 24 Juni, de zon door de wolken en bracht ons een heerlijk zonnigen dag. De marquises, die een poosje rust hadden gehad, werden neergelaten, zeer tot schrik van de spreeuwen, die daar ijverig bezig waren hunne nesten te maken. Er vielen dan ook vrij wat strootjes, blaadjes en hooi naar beneden. Het ergste was, dat er door één der dames een heel nest werd gevonden, waarin nog één levend vogeltje zat. Drie doode vogeltjes lagen er naast, misschien een dag of drie oud. Thuisgekomen van de wandeling kwam Mejuffr. B. mij tegen met de kleine vondeling in haar zakdoek gewikkeld, voorzichtig in de hand houdende. „Ik heb iets voorje gevonden,” was het al gauw, „een jonge spreeuw!” Mijn eerste gedachte was: „Dat stumper houden we niet in leven!”, maar spoedig werd een groote bloempot met hooi gevuld en Pietje kwam in het nestje. Wat oud brood, fijn gemaakt met melk, werd klaar gemaakt en Piet hapte van het lepeltje. Zoo hielden we hem in het leven. Elken dag een schoon nest en om de vijftien minuten werd Pietje gevoerd. Er was heel wat mee te doen, om hem schoon te houden en te voeren.